

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/56/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114205485
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114205485.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci EUROPERSONAL & FABRIKA s. r. o., IČO: 44 972 911, so sídlom v Bratislave, ul. Ružinovská č. 42, zastúpený: JUDr. Julián Lapšanský, advokátska kancelária, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pribinova 4, proti odporcovi: K. Q., nar. X.X.XXXX, bytom L., ul. N. č. XXXX/XX, o zaplatenie 802,52 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 802,52 eur spolu s 5,75 % ročným úrokom z omeškania od 26.2.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 48,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 286,10 eur a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca navrhovateľa sa návrhom zo dňa 14.2.2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia 802,52 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,75 % z dlžnej čiastky od 26.02.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že odporca uzavrel s navrhovateľom dňa 23.09.2010 Pracovnú zmluvu a Dohodu o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi - DHL EXEL Slovakia, areál VOLKSWAGEN Slovakia, a.s. Bratislava, v znení neskorších zmien zo dňa 31.10.2011 a 10.10.2012. Dňa 27.11.2012 spôsobil odporca škodu na majetku užívateľského zamestnávateľa tak, že ako vodič vysokozdvížneho vozíka („VZV“), pri výmene baterky, svojou nepozornosťou, rozbil ochranné sklo na streche vysokozdvížneho vozíka. Výška spôsobenej škody predstavuje čiastku 802,52 eur. Užívateľský zamestnávateľ si uplatnil u navrhovateľa škodu, ktorá bola spôsobená zamestnancom navrhovateľa. Faktúrou číslo 1380016 zo dňa 25.02.2013 Navrhovateľ uhradil faktúru poškodenému v plnej výške 802,52 eur, formou dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok dňa 25.02.2013. Dňom nasledujúcim po vykonaní vzájomného zápočtu pohľadávky medzi navrhovateľom a užívateľským zamestnávateľom, t.j. dňom 26.02.2013 je odporca v omeškaní splnením svojho dlhu voči navrhovateľovi. Priemerná mesačná mzda odporcu je vo výške 596,70 eur. Štvornásobok priemernej mesačnej je tak vo výške 2.386,80 eur, pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu.

Podaním zo dňa 24.9.2014 na výzvu súdu uviedol, že odporca bol na základe pracovnej zmluvy a dohody o dočasnom pridelení zamestnanca zo dňa 23.9.2010 v znení neskorších dodatkov dočasne pridelený k užívateľskému zamestnávateľovi spoločnosti SCHNELLECKE SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Westpoint Logistics Park, Hala DC6b 1137, 900 55 Lozorno, IČO: 35 768 908. Odporca pri výkone práce pre Užívateľského zamestnávateľa dňa 27.11.2012 pri obsluhu vysokozdvížneho vozíka, konkrétne pri výmene baterky, rozbil ochranné sklo na streche vysokozdvížneho vozíka spôsobom bližšie opísaným v hlásení škôd zo dňa 27.11.2012. Užívateľský zamestnávateľ nechal opraviť vysokozdvížny vozík v

spoločnosti Jungheinrich spol. s r.o., ktorá náklady na opravu vo výške 802,52- EUR bez DPH vyúčtovala Užívateľskému zamestnávateľovi faktúrou č. 631300001 zo dňa 4.1.2013. Užívateľský zamestnávateľ si nárok na náhradu takto spôsobenej škody následne uplatnil voči Navrhovateľovi faktúrou č. 1380016 zo dňa 25.2.2013, ktorú si dňa 18.3.2014 spolu sinými pohľadávkami voči Navrhovateľovi čiastočne započítal s pohľadávkou Navrhovateľa na zaplatenie odplaty za dočasné pridelenie zamestnancov. V dôsledku vykonaného zápočtu došlo k ujme v majetkovej sfére Navrhovateľa, pretože majetok navrhovateľa sa zmenšil o započítanú sumu. Ak by nebolo škodovej udalosti, Užívateľský zamestnávateľ by uhradil Navrhovateľovi celú sumu za dočasné pridelenie zamestnancov. Preto niet pochýb, že na strane Navrhovateľa došlo ku škode. Odporca tým, že pri výmene baterky rozbil sklo na vysokozdvížnom vozíku konal v rozpore s ustanovením § 81 písm. e) a § 178 ods. 1 Zákonníka práce, čím sa dopustil protiprávneho konania. Naplnený je takto aj ďalší zákonný predpoklad pre vznik zodpovednosti Odporcu ako zamestnanca za vznik škody. Medzi porušením povinnosti Odporcom opísaným v bode II. tohto stanoviska a škodou opísanou v bode I. žaloby vyplýva z popisu konania Odporcu, kedy tento nevenoval dostatočnú pozornosť výmene baterky na vysokozdvížnom vozíku v dôsledku čoho vlastným konaním rozbil ochranné sklo na streche vozíka.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Nakoľko zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 18.8.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa, ktorý navrhol súdu vykonať zmenu účastníkov na strane navrhovateľa podľa § 92 ods. 2 O.s.p., súd uznesením zo dňa 3.11.2014 návrhu vyhovel a zmenu na strane navrhovateľa pripustil.

Vo veci súd rozhodol dňa 4. decembra 2014 rozsudkom č. k. 14C/56/2014-75 ktorým návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok odôvodnil tým, že nemal riadne preukázaný vznik škody v príčinnej súvislosti s konaním odporcu.

Na základe odvolania navrhovateľa Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 6Co/159/2015 zo dňa 22.04.2015 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a prikázal mu vec opätovne prejednať. Zdôraznil, že ak aj napriek predloženému dôkazu "Hlásenie škôd" zo dňa 27.11.2012, podľa ktorého mal odporca spôsobiť škodu u užívateľského zamestnávateľa, keď pri výmene baterky svojou nepozornosťou rozbil ochranné sklo na streche vozíka, ktorá bola podpísaná odporcom nemal nepreukázanú existenciu podmienok pre vyvodenie zodpovednosti za vzniknutú škodu vo vzťahu k odporcovi, s takýmto posúdením dôkazov sa nestotožnil. Pokiaľ totiž navrhovateľ predložil listinný dôkaz, z ktorého je zjavné, že odporca spôsobil škodu na vysokozdvížnom vozíku pri výmene batérie a sám škodca svojím podpisom prejavil s takýmto údajmi súhlas, nemožno tento posúdiť ako nepostačujúci. Vyslovil však aj názor, že okresný súd sa v rozhodnutí správne zaoberal v podrobnostiach jednotlivými podmienkami vzniku zodpovednosti zamestnanca za škodu, vyhodnotenie kľúčového dôkazu, ktorý obsahoval stručný opis škodovej udalosti, však nebolo zo strany prvostupňového súdu správne. Odporca bezprostredne po vzniku škody súhlasil so svojou zodpovednosťou za škodu, ktorá skutočnosť nebola v konaní nijako z jeho strany spochybnená.

Vo veci súd nariadil pojednávanie.

Na pojednávanie sa nedostavil odporca, ktorý mal doručenie predvolania riadne vykázané, neúčast' neospravedlnil a preto súd vec podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v neprítomnosti odporcu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa EURO-PERSONAL s.r.o. a odporca uzavreli zo dňa 23.9.2010 pracovnú zmluvu, podľa ktorej právny predchodca navrhovateľa ako oprávnená agentúra dočasného zamestnávania sa zaviazala zabezpečiť pre zamestnanca dočasný výkon práce u užívateľského zamestnanca s tým, že miesto výkonu práce bude dohodnuté v dohode o dočasnom pridelení s nástupom do práce 25.9.2010 pri dohodnutej mesačnej mzde 307,70 eur v hrubom. Dňa 31.10.2011 účastníci uzavreli k zmluve zo dňa 23.9.2010 dodatok č. 1 podľa ktorého sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal poskytovať odporcovi mesačnú mzdu vo výške 567,60 eur v hrubom. Dňa 10.10.2012, uzavreli dodatok č. 2 ktorým bolo dohodnuté miesto výkonu práce odporcu Schnellecke Slovakia s.r.o., automobilový park Lozorno s dohodnutou výškou mzdy 360 eur v hrubom.

Súd ďalej zistil, že medzi účastníkmi bola dňa 23.9.2010 uzavretá dohoda o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom na dobu určitú od 25.9.2010 do 31.12.2010 s miestom výkonu práce prevádzka DHL Volkswagen Bratislava, pre pracovnú pozíciu operátor vodič VZV. Ďalej bola uzavretá dohoda o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce v užívateľskému zamestnávateľovi, medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom zo dňa 31.10.2011, podľa ktorého bolo dohodnuté miesto výkonu práce DHL EXEL Slovakia, areál Volkswagen Slovakia a.s., Bratislava, ako manipulačný pracovník logistiky s nástupom do zamestnania od 1.11.2011 do skončenia výkonu prác u užívateľského zamestnávateľa ako aj dňa 10.10.2012 dohoda o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi, podľa ktorej bolo dohodnuté miesto dočasného výkonu práce Schnellecke Slovakia s.r.o., Automobilový park Lozorno, vodič VZV - kategória I., s tým, že pridelenie práce k užívateľskému zamestnávateľovi vzniká dňom 10.10.2012 a uzatvára sa na dobu skončenia výkonu práce u užívateľského zamestnanca.

Hoci navrhovateľ v návrhu uvádzal, že odporca bol v čase nehody zamestnaný na základe dohody o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi DHL EXEL Slovakia, areál VOLKSWAGEN Slovakia, a.s. Bratislava, následne podaním zo dňa 24.9.2014 uviedol, že na základe dohody o dočasnom pridelení zamestnanca zo dňa 23.9.2010 bol odporca dočasne pridelený k užívateľskému zamestnávateľovi spoločnosti SCHNELLECKE SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Westpoint Logistics Park, Hala DC6b 1137, 900 55 Lozorno.

Súd zistil, že práve tento zamestnávateľ Schnellecke Slovakia s.r.o. spísal s odporcom zápis dňa 27.11.2012 o 21:10 h s tým, že pri mieste vzniku škody Schnellecke Lozorno, hala DC6 bolo poškodené sklo na streche vozíka, pričom v popise vzniku škody bolo uvedené: pri výmene baterky svojou nepozornosťou rozbil ochranné sklo na streche vozíka s tým, že bola uvedená zodpovednosť zamestnanca v plnom rozsahu, zápis bol podpísaný 27.11.2012. Súd ďalej zistil, že tento zamestnávateľ (Schnellecke Slovakia s.r.o.) faktúrou č. 1380016 zo dňa 25.2.2013 právnenému predchodcovi navrhovateľa vyúčtoval náhradu škody vo výške 802,52 eur.

Súd sa ďalej oboznámil aj s fotodokumentáciou vzniku škody z ktorej zistil poškodenie skla na privesnom vozíku č. 24 so zachyteným zobrazením prídavného zariadenia na výmenu batérie s hákom na oceľovom lane.

Súd oboznámil aj emailovú korešpondenciu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a spoločnosťou Schnellecke Slovakia s.r.o. so započítaním nárokov a to aj nárokom z faktúry č. 1380016 so sumou 802,52 eur.

Aktívnu legitímáciu navrhovateľa súd mal preukázanú zo zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Euro Personal s.r.o. a Euro Personal & fabrika s.r.o. zo dňa 18.8.2014 a jej prílohy s pohľadávkou voči odporcovi pod r.č. 44.

Podľa § 178 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec je povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu, ani k bezdôvodnému obohateniu.

Podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185 ZP.

Podľa § 186 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje.

Podľa § 186 ods. 2 Zákonníka práce náhrada škody spôsobená z nedbanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu. Toto obmedzenie neplatí, ak ide o osobitnú zodpovednosť zamestnanca podľa § 182 až 185 alebo ak bola škoda spôsobená pod vplyvom alkoholu alebo po požití omamných látok alebo psychotropných látok.

Predpokladmi založenia (vzniku) všeobecnej pracovnoprávnej zodpovednosti zamestnanca, ktoré musia byť splnené kumulatívne spolu, sú:

- a) existencia pracovnoprávneho vzťahu (konkrétne pracovného pomeru),
- b) protiprávny úkon,
- c) vznik škody,
- d) príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody,
- e) porušenie povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním,
- f) zavinenie zamestnanca, ktoré je zamestnávateľ povinný preukázať (okrem prípadov zodpovednosti zamestnanca za schodok na zverených hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať a zodpovednosti za stratu zverených predmetov).

Protiprávnym úkonom je úkon, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Pod protiprávnosťou sa rozumie objektívna kategória spočívajúca v rozpore ľudského správania s objektívnym právom. Tento rozpor sa prejavuje ako stav poruchy alebo ohrozenia právom chránených spoločenských hodnôt. V oblasti pracovného práva je protiprávnym konaním také konanie škodcu, ktoré je v rozpore s právnou povinnosťou vyplývajúcou preňho z pracovného pomeru. Tieto povinnosti vymedzujú najmä všeobecne záväzné právne predpisy vzťahujúce sa na prácu vykonávanú zamestnancom. Prameňom týchto povinností ďalej môžu byť vnútro podnikové predpisy (napr. štatút, organizačný poriadok, pracovný poriadok) alebo pracovná zmluva, prípadne pokyn bezprostredne nadriadeného vedúceho zamestnanca.

Súd opätovným vykonaním dokazovania a posúdením dôkazných prostriedkov v súlade s pokynom odvolacieho súdu mal zo zápisu o škode spísanej Schnellecke Slovakia s.r.o. preukázané, že dňa 27.11.2012 o 21:10 hod. vznikla zamestnávateľovi, u ktorého bol odporca dočasne pridelený škoda v mieste výkonu práce Schnellecke Lozorno, hala DC6 tým, že bolo poškodené sklo na streche vozíka vo výške určenej faktúrou č. 1380016 zo dňa 25.2.2013 za opravu vozíka vo výške 802,52 eur, ktorá bola započítaná poškodeným s nárokmi právneho predchodcu navrhovateľa.

Samotné poškodenie odporcovi zvereného motorového vozíka mal preukázané aj z prezentácií fotodokumentácie.

Súd teda ustálil, že odporca ako zamestnanec dočasne pridelený právnym predchodcom navrhovateľa na výkon práce k zamestnávateľovi Schnellecke Slovakia s.r.o. spôsobil tomuto dočasnému zamestnávateľovi dňa 27.11.2012 o 21:10 h pri mieste vzniku škody Schnellecke Lozorno, hala DC6, škodu tým, že pri manipulácii - výmene batérie poškodil sklo na streche vozíka, pričom zápisom podpísaným dňa 27.11.2012 uznal zodpovednosť za škodu.

Podľa § 178 ods. 1 Zákonníka práce, podľa ktorého Zamestnanec je povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu, ani k bezdôvodnému obohateniu.

Podľa právnych úkonov medzi vysielajúcim zamestnávateľom - agentúrou dočasného zamestnávania a užívateľským zamestnancom spoločnosťou Schnellecke Slovakia s.r.o., ktorá si započítala nároky voči právnemu predchodcovi navrhovateľa je zrejmé, že utrpel právny predchodca navrhovateľa škodu tým, že uhradil užívateľskému zamestnancovi náklady na opravu krytu strechy vysokozdvížneho vozíka, ktorý poškodil odporca.

Podľa § 179 ods. 1 ZP platnom v znení v čase vzniku škody „Zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.“

Podľa § 186 ods. 1 ZP „Zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje“.

Podľa § 186 ods. 1 ZP „Náhrada škody spôsobená z nedbanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinností, ktorým spôsobil škodu. Toto obmedzenie

neplatí, ak ide o osobitnú zodpovednosť zamestnanca podľa § 182 až 185 alebo ak bola škoda spôsobená pod vplyvom alkoholu alebo po požití omamných látok alebo psychotropných látok“.

Súd mal z hlásenia o škode preukázané zavinenie odporcu pri vzniku škody, ktorú spôsobil poškodením ochranného krytu vysokozdvížneho vozíka pri výmene batérie z nedbanlivosti u užívateľského zamestnanca. Výšku škody mal súd preukázanú z faktúry za opravu poškodeného krytu. Nakoľko právny predchodca navrhovateľa ako vysielajúci zamestnávateľ, s ktorým bol odporca v pracovnom pomere, uhradil užívateľskému zamestnávateľovi škodu, vznikol mu nárok na jej náhradu od odporcu.

Odporca v konaní nepreukázal a ani netvrdil liberalizačné či exkulpačné dôvody a súd ich ani nezistil.

Súd preto zaviazal odporcu za zaplatenie 802,52 eur.

Súd zároveň s poukazom na ust. § 1 ods. 4 ZP s odkazom na ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. zaviazal odporcu aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,75 % ročne, stanoveným ku dňu omeškania, ktoré nastalo započítaním nárokov užívateľského zamestnanca, t.j. od 26.2.2013 do zaplatenia, nakoľko nároky zo spôsobenej škody spolu s výškou uznal odporca v hlásení zo dňa 27.11.2012.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania za súdny poplatok vo výške 48 eur a náhradu trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej pomoci vo výške 279,66 eur a náhradu cestovných výdavkov vo výške 6,44 eur.

Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby:

podľa § 13a ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. prípravu a prevzatie veci 15.8.2014

podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. podanie súdu 24.9.2014

podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. podanie odvolania 22.12.2014

podľa § 13a ods. 1 písm. d/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. účasť na pojednávaní 17.5.2016

vo výške úkonu určenej podľa § 10 ods. 1 cit. vyhl. v hodnote 51,45 eur + paušálna náhrada výdavkov vo výške 8,04 eur za úkony v roku 2014 a 8,58 eur za úkon v roku 2016.

K celkovej výške tarifnej hodnoty trov 238,50 eur súd priznal navrhovateľovi aj náhradu DPH podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 47,70 eur. Súd zároveň priznal právnemu zástupcovi aj náhradu cestovných výdavkov za cestu Bratislava - Žilina vo výške 6,44 eur.

Súd podľa § 149 ods. 1 zaviazal odporcu na zaplatenie náhrady trov konania vo výške 48,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 286,10 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

dôkazom, ktoré boli v konaní vykonané, k nesprávnym skutkovým

zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.